

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

15. september 2017*

Avalik teenistus – Ametnikud – Sõnavabadus – Lojaalsuskohustus – Liidu õigustatud huvide märkimisväärne kahjustamine – Artikli avaldamiseks loa andmata jätmine – Teksti muutmise palve – Personalieeskirjade artikkel 17a – Hagi ese – Halduskaebuse rahuldamata jätmise otsus

Kohtuasjas T-585/16,

Carina Skareby, Euroopa välisteenistuse ametnik, elukoht Leuven (Belgia), esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz,

hageja,

versus

Euroopa välisteenistus, esindaja: S. Marquardt, keda abistasid advokaadid M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire ja S. Moya Izquierdo,

kostja,

mille ese on ETL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks Euroopa välisteenistuse 5. juuni 2015. aasta otsus, millega ei antud artikli avaldamiseks luba ja paluti muuta pakutud teksti kahte lõiku, ning teiseks „vajaduse korral“ Euroopa välisteenistuse 18. detsembri 2015. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata esialgse otsuse peale esitatud kaebus,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Prek, kohtunikud F. Schalin ja J. Costeira (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 3. mai 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Carina Skareby on Euroopa välisteenistuse ametnik.

* Kohtumenetluse keel: inglise.

- 2 Hageja teatas 19. mai 2015. aasta e-kirjaga oma õigusnõustajate kaudu Euroopa välisteenistusele Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 17a alusel oma kavatsusest avaldada ajakirjas Politico artikkel pealkirjaga „Avalik kiri kodanik Hermanile“, mis sisaldas avalikku kirja endisele Euroopa Ülemkogu eesistujale Herman Van Rompuyle ning mille eesmärk oli juhtida tähelepanu ahistamise probleemile Euroopa institutsioonides (edaspidi „vaidlusalune tekst“).
- 3 Euroopa välisteenistuse haldus- ja rahanduspeadirektoraadi inimressursside direktoraadi õiguste ja kohustuste osakonna juhataja ülesannetes ametnik vastas 5. juuni 2015. aasta teatisega ning märkis, et loa saamiseks esitatud artikli kaks lõiku on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“, mida hageja Euroopa Liidu ametnikuna peab institutsiooni suhtes täitma, kuna hageja omistab otse ja ilma mingite tõenditeta Euroopa välisteenistuse juhtkonnale konkreetse käitumise, mis on personalieeskirjadega vastuolus. Seetõttu palus ta hagejal esitada neid vastuväited arvestava muudetud teksti, kuna vastasel korral ei saa anda avaldamiseks luba (edaspidi „otsus, millega ei antud avaldamiseks luba“).
- 4 Vaidlusaluse teksti asjaomased lõigud, antud juhul viies ja kaheksateistkümnes lõik (edaspidi koos „vaidlusalused lõigud“) olid sõnastatud järgmiselt:

„Mul oli võimalus olla selle tunnistajaks, et Euroopa institutsioonide juhtkonna tegutsemisviis näib olevat veenda kõiki isikuid, kel on arvamus selle kohta, kuidas institutsioone juhitakse, et parem oleks, kui nad vahetaksid töökohta, läheksid ennetähtaegselt pensionile või nõustuksid töövõimetuks tunnistamisega. Tegelegu millegi muuga. Unustagu. Nii saavad ülemused jätkuvalt ahistada teatud alluvaid ja eelistada teisi: võibolla ei olegi tegemist plaanitud strateegiga, kuid siiski on see süstemaatiline.

[...]

Euroopa välisteenistus peab näitama eeskuju õiguste, organisatsioonilise läbipaistvuse ja õigusriigi kohaldamisel institutsioonis – või me ei ole rahvusvahelisel areenil usaldusväärsed.“

- 5 Hageja palus oma õigusnõustajate kaudu 1. juuli 2015. aasta e-kirjaga selgitusi otsuse kohta, millega ei antud avaldamiseks luba, eelkõige selleks, et saada teada, kuidas vaidlusalused lõigud võivad „märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huvisid“ personalieeskirjade artikli 17a tähenduses, peale selle, et väidetavalt on rikutud lojaalsus- ja diskreetsuskohustust.
- 6 Õiguste ja kohustuste osakonna peajurist vastas 24. juuli 2015. aasta e-kirjaga järgmiselt:

„[Otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba], ei olnud märgitud, et teema [võib] „märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huvisid“.

Siiski on tähtis korrata, et Euroopa välisteenistus ei anna luba [vaidlusaluse teksti] avaldamiseks originaalkujul, kuna me leiame, et sellega rikutakse lojaalsus- ja diskreetsuskohustust.

Avaldamiseks on personalieeskirjade artikli 17 lõike 1 kohaselt vaja luba [...]

Soovitame teie kliendil tungivalt jätta tekst avaldamata, kui tal ei ole selleks meie luba.“

- 7 Hageja esitas oma õigusnõustajate kaudu 4. septembri 2015. aasta kirjaga personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse otsuse peale, millega ei antud avaldamiseks luba. Ta väidab kaebuses sisuliselt, et esiteks rikkus Euroopa välisteenistus personalieeskirjade artiklit 17a, kuna ta ei tõendanud, et vaidlusaluse teksti avaldamine võib „märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huvisid“, ja teiseks rikkus ta seetõttu sõnavabadust, mis on hagejale tagatud Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni („EIÕK“) artikliga 10 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 11.

- 8 Euroopa välisteenistuse ametisse nimetav asutus jättis 18. detsembri 2015. aasta otsusega hageja esitatud kaebuse rahuldamata (edaspidi „kaebuse rahuldamata jätmise otsus“).
- 9 Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses on sisuliselt märgitud, et personalieeskirjade artikkel 17a väljendab ideed, et pidevalt on vaja õiglast tasakaalu liidu ametnike sõnavabaduse ja üldisest huvist kantud õiguspärase eesmärgi, nimelt liidu õigustatud huvide kaitse vahel. Selles suhtes täpsustab kaebuse rahuldamata jätmise otsus esiteks, et vaidlusaluse teksti teema on seotud liidu tegevusega, seejärel, et vaidlusalune tekst võib rikkuda „lojaalsus- ja diskreetsuskohustust“, ning lõpuks, et see rikkumine iseenesest kujutab endast liidu huvide märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu personalieeskirjade artikli 17a tähenduses. Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses on rõhutatud, et vaidlusaluse teksti avaldamine kahjustab märkimisväärselt liidu õigustatud huvisid, kuna esiteks ei ole vaidlustatud tekstis ametnike ahistamist puudutavate väidete põhjendamiseks esitatud ühtegi tõendit, ning teiseks ei saa vaidlusaluseid löike pidada arvamuseks, mis erineb Euroopa välisteenistuse arvamusest, vaid selles vihjatakse, et liidu institutsioonides on lahendamata laialt levinud ahistamise probleem, mida keskmine lugeja võiks mõista nii, et institutsioonides ei ole rakendatud kohast poliitikat ahistamise vastu võitlemiseks. Lisaks on kaebuse rahuldamata jätmise otsuses rõhutatud, et vaidlusaluse teksti mitmete osade kohta oleks võinud esitada teisi kommentaare, kuid Euroopa välisteenistus kommenteeris üksnes kahte lõiku, mis näitab, et kaebuse rahuldamata jätmise otsus on proportsionaalne ja piirdub üksnes rangelt vajalikuga.

Menetlus ja poolte nõuded

- 10 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 15. märtsil 2016. Hagi registreeriti numbriga F-15/16.
- 11 Euroopa välisteenistuse kostja vastus saabus Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 10. juunil 2016.
- 12 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määruse 2016/1192 Euroopa Liidu ja tema teenistujate vaheliste vaidluste esimeses kohtuastmes lahendamise pädevuse Üldkohtule üleandmise kohta (ELT 2016, L 200, lk 137) artikli 3 alusel anti käesolev kohtuasi staadiumis, milles see oli 31. augustil 2016, üle Üldkohtule. Kohtuasi registreeriti numbriga T-585/16 ja määrati teisele kojale.
- 13 Kuna menetluse kirjalik osa lõpetati enne käesoleva kohtuasja üleandmist Üldkohtule, küsis Üldkohus kohtukantselei 9. novembri 2016. aasta kirjadega poolte arvamust kohtuistungil korraldamise kohta.
- 14 Poolte kohtukõned kuulati ära 3. mai 2017. aasta kohtuistungil.
- 15 Hageja palub Üldkohtul:
- tunnistada tema hagi vastuvõetavaks;
 - tühistada otsus, millega ei antud avaldamiseks luba, ning „vajaduse korral“ kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
 - mõista kohtukulud välja Euroopa välisteenistuselt.
- 16 Euroopa välisteenistus palub Üldkohtul:
- tunnistada hagi põhjendamatuks;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Sissejuhatavad märkused hagi eseme kohta

- 17 Tuleb rõhutada, et hageja esitas käesoleva hagi otsuse peale, millega ei antud avaldamiseks luba, ja „vajaduse korral“ kaebuse rahuldamata jätmise otsuse peale.
- 18 Sellega seoses tuleb meenutada, et halduskaebus ja selle sõnaselge või vaikimisi rahuldamata jätmise moodustavad lahutamatu osa keerulisest menetlusest ning on vaid hagi esitamise eeltingimuseks. Selles olukorras toob hagi – isegi kui see on vormiliselt suunatud kaebuse rahuldamata jätmise vastu – kaasa selle huve kahjustava otsuse vaidlustamise kohtus, mille peale kaebus esitati, välja arvatud juhul, kui kaebuse rahuldamata jätmisel on muu ulatus kui aktil, mille peale kaebus esitati. Kaebust sõnaselgelt rahuldamata jättev otsus võib oma sisu poolest mitte olla hageja poolt vaidlustatud akti pelgalt kinnitav. Nii on see juhul, kui kaebuse rahuldamata jätmise otsusega on hageja olukord uute õiguslike ja faktiliste asjaolude põhjal uuesti läbi vaadatud või kui see muudab või täiendab esialgset otsust. Niisugustel juhtudel kujutab kaebuse rahuldamata jätmise endast akti, mida kontrollib kohus, kes võtab seda vaidlustatud akti õiguspärasuse hindamisel arvesse või peab seda isegi huve kahjustavaks aktiks, mis asendab vaidlustatud akti (vt kohtuotsus, 21.5.2014, *Mocová vs. komisjon*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Seda järeldust toetab ka kaalutlus, mille kohaselt täiendavad põhjendused kaebuse rahuldamata jätmise staadiumis vastavad personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 eesmärgile, mille kohaselt kaebuse kohta tehtud otsus ise on põhjendatud. See säte eeldab nimelt tingimata, et kaebuse kohta otsust tegev asutus ei oleks seotud ainult kaebuse esemeks oleva otsuse põhjendustega, mis võivad vastavalt olukorrale olla puudulikud või vaikimisi rahuldamata jätmise otsuse puhul isegi puududa (vt kohtuotsused, 21.5.2014, *Mocová vs. komisjon*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 17.1.2017, *LP vs. Europol*, T-719/15 P, ei avaldata, EU:T:2017:7, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Nagu nähtub eespool punktidest 3, 8 ja 9, ei muuda kaebuse rahuldamata jätmise otsus käesolevas asjas selle otsuse sisu ega ulatust, millega ei antud avaldamiseks luba. Nimelt on kaebuse rahuldamata jätmise otsuses esiteks korratud, et vaidlusaluse teksti avaldamiseks luba ei anta ning teiseks piirdub see nõudega, et eelnevalt muudetak vaidlusaluse teksti kahte lõiku, mis on ära märgitud otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba.
- 21 Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses esitatud põhjendus erineb siiski osaliselt põhjendusest, mis esineb otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba. Nimelt ei antud otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba, vaidlusaluse teksti avaldamiseks luba „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumise tõttu, kuna hageja omistab otse ja ilma ühegi tõendita Euroopa välisteenistuse juhtkonnale konkreetse käitumise, mis on personalieeskirjadega vastuolus. Kaebuse rahuldamata jätmise otsus põhineb aga sisuliselt sellel, et on olemas liidu huvide märkimisväärse kahjustamise tegelik oht personalieeskirjade artikli 17a tähenduses. Otsuses on täpsemalt leitud esiteks, et „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumine iseenesest kujutab endast nende huvide märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu, teiseks, et vaidlusaluses tekstis ei ole esitatud ühtegi tõendit selles sisalduvate väidete põhjendamiseks, ja kolmandaks, et vaidlusalustes lõikudes on eitatud sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on võidelda ahistamise vastu liidu institutsioonides.
- 22 Seega tuleb tõdeda, et kaebuse rahuldamata jätmise otsus sisaldab täiendavat põhjendust, mis täpsustab ja laiendab põhjendust, mis sisaldub aktis, mille peale kaebus on suunatud ning milleks käesoleval juhul on otsus, millega ei antud avaldamiseks luba.

- 23 Järelikult see põhjendus täpsustab ja täiendab põhjendust, mis sisaldub otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba, ning arvestades seda, et kohtueelne menetlus on arenev menetlus, tuleb võtta arvesse kaebuse rahuldamata jätmise otsuse põhjendust selleks, et analüüsida selle otsuse õiguspärasust, millega ei antud avaldamiseks luba.

Sisulised küsimused

- 24 Hageja esitab oma tühistamisnõude põhjenduseks kaks väidet. Esimene väide käsitleb õiguse sõnavabadusele rikkumist. Teine väide puudutab hindamisviga seoses „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumisega.
- 25 Üldkohus peab sobivaks käsitleda kõigepealt teist väidet.

Teine väide, et on tehtud hindamisviga seoses lojaalsuskohustuse rikkumisega

- 26 Teise väite raames esitab hageja esimese osaväite, mille kohaselt ametisse nimetav asutus leidis ekslikult, et vaidlusaluse teksti esimeses, neljandas kuni seitsmendas, kolmeteistkümnendas ja üheksateistkümnendas lõigus on eitatud Euroopa välisteenistuse ja liidu sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on ahistamise vastu võitlemine. Hageja väidab nimelt, et nendes lõikudes väljendas ta üksnes mõtet, et esiteks on ahistamine laialtlevinud nähtus ning teiseks, et selline olukord võib olla takistuseks Euroopa välisteenistuse ja sellest johtuvalt liidu autoriteedile ülemaailmselt. Hageja siiski ei väida vaidlusaluses tekstis, et ahistamine „seab ohtu teenistuste nõuetekohase toimimise“ ega et „olukorda ei ole võimalik kuidagi parandada“. Igal juhul ei kujuta vaidlusalune tekst endast „käitumist, mis kahjustab institutsiooni väärikust ja lugupeetavust“ kohaldatava kohtupraktika tähenduses.
- 27 Teise osaväitega rõhutab hageja, et ametisse nimetav asutus tegi „ilmse“ hindamisvea, kui ta asus seisukohale, et vaidlusaluse teksti teises ja kuuendas lõigus peab hageja oma tööandjat vaenlaseks ning et tal on pikaajaline usaldamatus oma tööandja suhtes. Hageja väidab, et kui asjaomased lõigud viitavad „sõjale“, siis tegemist on „sõjaga Euroopa institutsioonide sees“, mitte nende vastu.
- 28 Kolmanda osaväitega väidab hageja, et ametisse nimetav asutus leidis ekslikult, et vaidlusaluse teksti kolmandast ja viieteistkümnendast lõigust ilmneb, et „laialt levinud ahistamine on viinud mitu ametnikud selleni, et nad on läinud pikaajalisele haiguspuhkusele või nad on töövõimetuks tunnistanud“. Hageja väidab sellega seoses, et ta ei ole kunagi toonud esile nende isiku arvu, kes olid pikaajalisel haiguspuhkusel või töövõimetud ning et järelikult ei saa vaidlusalusest tekstist tuletada, et neid isikuid on arvukalt. Lisaks tuleb märkida, et isegi kui ta on väljendanud arvamust, et ahistamine on laialt levinud ning et arvukalt kolleege on pikaajalisel haiguspuhkusel või töövõimetud, tegi ametisse nimetav asutus vea, kui ta asus seisukohale, et seda arvamust on võimalik pidada käitumiseks, mis kahjustab institutsiooni väärikust ja lugupeetavust.
- 29 Neljanda osaväitega väidab hageja, et ametisse nimetav asutus tegi tõlgendamisvea, kui ta leidis, et vaidlusaluse teksti kaheksateistkümnendas lõigus on kinnitatud, et Euroopa välisteenistus ja liit „ei näita eeskujut“ sellega, kuidas nad käsitlevad ahistamisjuhtumeid nende teenistustes. Hageja on arvamusel, et asjaomasel lõigus on üksnes kinnitatud, et Euroopa välisteenistus peab olema eeskujulik, mitte seda, et Euroopa välisteenistus seda ei ole, vaid et selles lõigus lihtsalt on väidetud, et Euroopa välisteenistus võiks teha rohkem.
- 30 Viienda väitega väidab hageja, et vaidlusalused lõigud ei sisalda mingit solvangut ega väljenda austuse puudumist, agressiivsust ega mingit pahatahtlikkust ning et tegemist on üksnes sõnavabaduse väljendusega, mis hõlmab tema tööandjaks oleva institutsiooni arvamusega võrreldes lahknevaid või vähemuse arvamusi, isegi kui need arvamused võivad šokeerida, solvata või häirida.

- 31 Kuuenda väitega väidab hageja, et ametisse nimetav asutus tegi „ilmse“ hindamisvea, kui ta leidis, et eespool viidatud lõigud on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“, mida ta ametnikuna peab institutsiooni suhtes täitma.
- 32 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 33 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et eespool punktidest 3, 4, 8 ja 9 ilmneb esiteks, et otsuses, millega ei antud luba avaldamiseks, on piiratud selle märkimisega, et vaidlusaluse teksti kaks lõiku, see tähendab viies ja kaheksateistkümnnes lõik on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“, mida ta liidu ametnikuna peab täitma, ning teiseks, et kaebuse rahuldamata jätmise otsuses piirduti jätkuvalt nende kahe lõiguga.
- 34 Seega, kuigi kaebuse rahuldamata jätmise otsus sisaldab kommentaare vaidlusaluse teksti teiste lõikude kohta, ei saa neid kommentaare siiski pidada *obiter dictum*'iks.
- 35 Sellest tuleneb, et need osaväited, mis puudutavad vaidlusaluse teksti teisi lõike peale viienda ja kaheksateistkümnenda, jäävad edututeks, võttes arvesse, et neil puudub igasugune soovitatav toime selle otsuse õigusparasusele, millega ei antud avaldamiseks luba.
- 36 Järelikult tuleb esiteks otsustada, et esimene osaväide jääb osaliselt edutuks selles osas, milles selles on viidatud vaidlusaluse teksti esimesele, neljandale, kuuendale, seitsmendale, kolmeteistkümnendale ja üheksateistkümnendale lõigule, ning teiseks, et teine ja kolmas osaväide jäävad tervikuna edututeks.
- 37 Järelikult tuleb analüüsida üksnes esimest ja neljandat kuni kuuendat osaväidet, kuna nendes on viidatud vaidlusalustele lõikudele.
- 38 Esimese ja neljanda osaväitega väidab hageja, et ametisse nimetav asutus leidis ekslikult, et vaidlusalustes lõikudes esiteks on eitatud Euroopa välisteenistuse ja liidu sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on ahistamise vastu võitlemine, ning teiseks on nendes esile toodud, et Euroopa välisteenistus ja liit „ei näita eeskuj“ sellega, kuidas nad käsitlevad ahistamisjuhtumeid nende teenistustes.
- 39 Sellega seoses tuleb meenutada vaidlusaluste lõikude sõnastust:

„Mul oli võimalus olla selle tunnistajaks, et Euroopa institutsioonide juhtkonna tegutsemisviis näib olevat veenda kõiki isikuid, kel on arvamus selle kohta, kuidas institutsioone juhitakse, et parem oleks, kui nad vahetaksid töökohta, läheksid ennetähtaegselt pensionile või nõustuksid töövõimetuks tunnistamisega. Tegelegu millegi muuga. Unustagu. Nii saavad ülemused jätkuvalt ahistada teatud alluvaid ja eelistada teisi: võib olla ei olegi tegemist plaanitud strateegiga, kuid siiski on see süstemaatiline.

[...]

Euroopa välisteenistus peab näitama eeskujuga õiguste, organisatsioonilise läbipaistvuse ja õigusriigi kohaldamisel institutsioonis – või me ei ole rahvusvahelisel areenil usaldusväärsed.“

- 40 Samuti tuleb meenutada, et vaidlusalused lõigud sisalduvad tekstis, mis käsitleb ahistamise probleemi Euroopa institutsioonides. Vaidlusaluse teksti viiendas lõigus on kirjeldatud täpsemalt „Euroopa institutsioonide juhtkonna tegutsemisviisi“ ning on lisatud, et „ülemused [saavad] jätkuvalt ahistada teatud alluvaid ja eelistada teisi“ „süstemaatiliselt“. Selles kontekstis tähendab seega see väide, milles on kasutatud täpsemalt sõnu „tegutsemisviis“ ja „süstemaatiline“, et Euroopa institutsioonide juhtkonna puhul on ahistamine üleüldine nähtus.

- 41 Lisaks on vaidlusaluse teksti kaheksateistkümnendas lõigus kinnitatud, et Euroopa välisteenistus „peab näitama eeskju õiguste, organisatsioonilise läbipaistvuse ja õigusriigi kohaldamisel institutsioonis“. Sellest selgub, et Euroopa välisteenistus ei ole „eeskju“ ahistamise vastases võitluses. Teisisõnu ei näita see institutsioon „eeskju“ sellega, milline on tema poliitika selle kohta, kuidas käsitletakse ahistamisjuhtumeid tema teenistustes.
- 42 Lisaks on vaidlusaluse teksti kaheksateistkümnendas lõigus üle võetud idee, mis juba nähtub teksti viiendast lõigust ja mille kohaselt ei ole olemas tõhusat poliitikat ahistamise vastu võitlemiseks Euroopa välisteenistuses ja laiemalt liidu institutsioonides.
- 43 Neid järeldusi on hageja ise pealegi kinnitanud hagiavalduses. Nimelt möönab ta hagiavalduse punktis 44, et vaidlusaluses tekstis „väljendas [ta] arvamust, et ahistamine on laialtlevinud nähtus, ning oma muret selle pärast, et see olukord võib olla takistuseks Euroopa välisteenistuse ja järelikult liidu autoriteedile ülemaailmselt“.
- 44 Sellest tuleneb, et ametisse nimetav asutus ei ole teinud vaidlusaluste lõikude tõlgendamisel ilmset hindamisviga.
- 45 Seega tuleb esimene ja neljas osaväide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 46 Viienda osaväitega väidab hageja sisuliselt, et vaidlusalused lõigud ei sisalda mingit solvangut ega väljenda austuse puudumist, agressiivsust ega mingil muul viisil pahatahtlikkust ning et tegemist on üksnes tema sõnavabaduse väljendusega.
- 47 Nagu nähtub siiski eespool punktides 3 ja 9, ei võetud otsust, millega ei antud avaldamiseks luba, selle alusel, et vaidlusalune tekst sisaldab solvanguid või väljendab austuse puudumist, agressiivsust või mingil muul viisil pahatahtlikkust. Nimelt on selle otsuse põhjenduses, millega ei antud avaldamiseks luba, esile toodud, et vaidlusalused lõigud on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“, mida ta liidu ametnikuna peab institutsiooni suhtes täitma.
- 48 Järelikult tuleb selles osas, milles ametisse nimetav asutus ei asunud seisukohale, et vaidlusalused lõigud sisaldavad solvanguid või väljendavad austuse puudumist, agressiivsust või mingil muul viisil pahatahtlikkust, viies osaväide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 49 Kuuenda väitega väidab hageja, et ametisse nimetav asutus tegi „ilmse“ hindamisvea, kui ta leidis, et vaidlusalused lõigud on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“, mida ta liidu ametnikuna peab institutsiooni suhtes täitma.
- 50 Sellega seoses tuleb meenutada põhimõtteid, mis tulenevad nendest sätetest, mis reguleerivad liidu ning tema ametnike ja teenistujate vahelist suhet.
- 51 Nii on esiteks personalieeskirjade artikli 11 esimeses lõigus sätestatud, et ametnik täidab oma kohustusi ja tegutseb ainult liidu huve silmas pidades. Sama sättega on ametnik kohustatud täitma talle pandud kohustusi objektiivselt, erapooletult ja kooskõlas lojaalsuskohustusega liidu ees.
- 52 Seejärel peab personalieeskirjade artikli 12 kohaselt ametnik hoiduma mis tahes tegevusest või käitumisest, mis võib kahjustada tema seisundit.
- 53 Artikli 12b lõike 1 kohaselt peab ametnik lisaks esmalt taotlema ametisse nimetava asutuse luba, et tegutseda väljaspool oma teenistuskohustusi palga eest või tasuta.
- 54 Personalieeskirjade artikli 17a lõike 1 kohaselt on ametnikul õigus sõnavabadusele „lojaalsus- ja erapooletuspõhimõtteid“ nõuetekohaselt arvesse võttes. Nimetatud artikli, nagu ka artiklite 11, 12 ja 12b puhul on tegemist kõigil ametnikel lasuva lojaalsuskohustuse ühe konkreetse väljendusega. Selle

kohustuse järgi peab ametnik eelkõige hoiduma käitumisest, mis kahjustab institutsiooni ja selle asutuste väarikust ja lugupeetavust (vt lojaalsuskohustuse kohta personalieeskirjade artikli 17a raames kohtuotsus, 23.10.2013, *Gomes Moreira vs. ECDC*, F-80/11, EU:F:2013:159, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 55 Lisaks tuleb rõhutada, et kohtupraktikast nähtub, et ametnik ei saa suuliselt või kirjalikult või oma muu tegevusega rikkuda personalieeskirjadest, eelkõige artiklitest 11, 12, 12b ja 17a tulenevaid kohustusi liidu suhtes, keda ta peab teenima, katkestades nii usaldussuhte, mis tal liiduga on, ning muutes edaspidi raskeks või isegi võimatuks liidule pandud ülesannete täitmise koostöös liiduga (kohtuotsus, 6.3.2001, *Connolly vs. komisjon*, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 47).
- 56 Pealegi tuleb samuti täpsustada, et muu hulgas nähtub viidetest, mis on tehtud personalieeskirjade artikli 11 esimeses lõigus „oma kohustustele“ ja „tegutsemisele“, artiklis 12 „mis tahes tegevusele“ ja artiklis 12b „tegutsemisele väljaspool oma teenistuskohustusi“, et usaldussuhte säilitamine ei lasu ametnikul mitte üksnes talle usaldatud konkreetsete ülesannete täitmisel, vaid laieneb ka kogu ametniku ja liidu vaheliste suhete sfäärile (kohtuotsus, 23.10.2013, *Gomes Moreira vs. ECDC*, F-80/11, EU:F:2013:159, punkt 65; vt samuti selle kohta kohtuotsus, 26.11.1991, *Williams vs. kontrollikoda*, T-146/89, EU:T:1991:61, punkt 72).
- 57 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et otsuses, millega ei antud avaldamiseks luba, on jõutud järeldusele, et vaidlusalused lõigud on vastuolus „lojaalsus- ja diskreetsuskohustusega“. Siiski ilmneb otsusest selgelt, et see puudutab tegelikult lojaalsuskohustuse rikkumist ning et selles on üksnes mainitud diskreetsuskohustust, ilma et see omaks käesolevas asjas mingit tähtsust. Järelikult tuleb hageja tõstatatud hindamisviga analüüsida üksnes arvestades lojaalsuskohustust.
- 58 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et vaidlusalused lõigud sisaldavad mustavaid väiteid, mis riivavad kõikide nende isikute au, kes asuvad Euroopa institutsioonides kõrgemal ametikohal. Vastupidi hageja väidetule ei saa väiteid, mille kohaselt esiteks on olemas „Euroopa institutsioonide tegutsemisviis“ või „süsteemaatiline praktika“, mis võimaldab ülemustel „jätkuvalt ahistada teatud alluvaid ja eelistada teisi“ ning teiseks rikub Euroopa välisteenistus oma kohustust „näidata eeskuju õiguste, organisatsioonilise läbipaistvuse ja õigusriigi kohaldamisel institutsioonis“, pidada pelgaks lahknevateks või vähemuse arvamusteks. Sellist sõnastust tuleb pidada iseenesest selliseks, mis kahjustab kõikide nende isikute väarikust, kes on Euroopa institutsioonides kõrgemal ametikohal, ja sellest johtuvalt institutsioonide enda väarikust.
- 59 Nagu Euroopa välisteenistus väidab, on ahistamine nimelt õigusvastane praktika, mis võib seada ohtu institutsiooni tegevuse, eriti kui see on üleüldine, nagu vaidlusaluses tekstis on väidetud. Need väited, millega vihjatakse esiteks sellisele tõsiselt etteheidetavale käitumisele nagu ahistamine Euroopa institutsioonide juhtkonna poolt ning teiseks sellele, et institutsioonides puuduvad kohased meetmed selle kõrvaldamiseks, mõjutavad aga kõikide nende isikute, kes on institutsioonides kõrgemal ametikohal, ning järelikult liidu institutsioonide enda ja konkreetselt Euroopa välisteenistuse mainet, väarikust ja lugupeetavust. Nende väidetega rikutakse seega lojaalsuskohustust.
- 60 Sellest tuleneb, et ametisse nimetav asutus leidis õigesti, et vaidlusalustest lõikudest ilmnevad väited on vastuolus lojaalsuskohustusega, mida hageja peab ametnikuna täitma.
- 61 Seega ei saa viimase osaväitega nõustuda.
- 62 Eeltoodut arvestades tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata, kuna see jääb osaliselt edutuks ja osaliselt on see põhjendamatu.

Esimene väide, et on rikutud õigust sõnavabadusele

- 63 Esimese väitega väidab hageja põhiliselt seda, et kuna ametisse nimetav asutus ei tuvastanud, et vaidlusalune tekst võiks märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huvisid ja kuna ta ei andnud vaidlusaluse teksti avaldamiseks hagejale luba, siis rikkus ametisse nimetav asutus personalieeskirjade artiklit 17a ja sellest johtuvalt sõnavabadust, mis on hagejale tagatud EIÕK artikliga 10 ja põhiõiguste harta artikliga 11.
- 64 Hageja on käesoleva väite esitanud kolmes osas. Esimese väiteosaga vaidlustatakse see, et „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumine kujutab endast liidu õigustatud huvide märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu, teise väiteosaga seatakse kahtluse alla nõue, mille kohaselt ametnik, kes soovib meedias avaldada artikli, peab omama tõendeid, mis põhjendavad tema avaldusi, ning kolmanda väiteosaga vaidlustatakse argument, mille kohaselt vaidlusalustes lõikudes on eitatud sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on võidelda ahistamise vastu liidu institutsioonides.
- *Esimene väiteosa, millega vaidlustatakse see, et lojaalsuskohustuse rikkumine kujutab endast liidu õigustatud huvide märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu*
- 65 Esiteks väidab hageja, et 23. oktoobri 2013. aasta otsus kohtuasjas Gomes Moreira vs. ECDC (F-80/11, EU:F:2013:159), millele ametisse nimetav asutus tugines selleks, et tõendada, et „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumine iseenesest kujutab endast üldise avaliku huvi märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu, ei ole käesolevale asjale ülekantav. Hageja on nimelt arvamusel, et asjaolud, mille alusel nimetatud kohtuotsus kuulutati, ei ole sarnased käesoleva kohtuasja asjaoludega, kuna nimetatud kohtuotsust ei tehtud avaldamise taotluse, vaid teenistuslepingu lõppemise raames.
- 66 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja esimesele argumendile vastu.
- 67 Sellega seoses tuleb tõdeda, et kaebuse rahuldamata jätmise otsus viitab 23. oktoobri 2013. aasta kohtuotsuse Gomes Moreira vs. ECDC (F-80/11, EU:F:2013:159) punktidele 62 ja 64, selleks et põhistada järeldust, mille kohaselt „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse rikkumine iseenesest kujutab endast üldise avaliku huvi märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu“.
- 68 Viide 23. oktoobri 2013. aasta kohtuotsusele Gomes Moreira vs. ECDC (F-80/11, EU:F:2013:159) ei kujuta endast siiski kaebuse rahuldamata jätmise otsuse spetsiifilist alust. Nimelt on kaebuse rahuldamata jätmise otsust põhistatud järeldusega, mille kohaselt „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse rikkumine iseenesest kujutab endast üldise avaliku huvi märkimisväärse kahjustamise tegelikku ohtu“, mitte ainuüksi viitega 23. oktoobri 2013. aasta kohtuotsusele Gomes Moreira vs. ECDC (F-80/11, EU:F:2013:159).
- 69 Järelikult ei saa kaebuse rahuldamata jätmise otsuse õiguspärasust seada kahtluse alla võimalik eksimus, mis puudutab viiteid kohtupraktikale, et nimetatud otsust põhjendada.
- 70 Seega tuleb asuda seisukohale, et esimene argument jääb edutuks.
- 71 Teiseks väidab hageja sisuliselt, et ametisse nimetav asutus viitab märkimisväärse kahju ohule seoses „üldise avaliku huviga“, samas kui personalieeskirjade artikkel 17a mainib üksnes kahju ohtu „liidu õigustatud huvidele“. Need kaks mõistet aga ei kattu ega ole vastastikku asendatavad.
- 72 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja teisele argumendile vastu.

- 73 Sellega seoses piisab, kui märkida, et vastupidi sellele, mida hageja väidab, ei ole kaebuse rahuldamata jätmise otsuses segamini aetud kahte mõistet „üldine avalik huvi“ ja „liidu õigustatud huvid“. Nagu ilmneb allpool esile toodud lõigust, on kaebuse rahuldamata otsuses märgitud ainult seda, et „liidu õigustatud huvide“ kaitse kujutab endast ühte mitmest „avaliku huvi“ eesmärgist.
- „Personalieeskirjade artikkel 17a, nagu Euroopa Kohtul on olnud võimalus seda kvalifitseerida, väljendab ideed, et pidevalt on vaja õiglast tasakaalu sellise põhiõiguse nagu sõnavabadus ja sellise üldisest huvist kantud õiguspärase eesmärgi kaitse vahel, nagu teksti avaldamisest tulenev oht kahjustada liidu huvisid (kohtuotsused, 13.12.2001, komisjon *vs.* Cwilk, C-340/00 P, EU:C:2001:701, punkt 19, ja 14.7.2000, Cwilk *vs.* komisjon, T-82/99, EU:T:2000:193, punkt 52).“
- 74 Seega tuleb teine argument tagasi lükata.
- 75 Kolmandaks väidab hageja, et kohtupraktikast ei ole võimalik tuletada eeldust, mille on esitanud ametisse nimetav asutus ja mille kohaselt „lojaalsus- ja diskreetsuskohustuse“ rikkumine iseenesest kujutab endast liidu õigustatud huvide märkimisväärse kahjustamise ohtu. Hageja on arvamusel, et isegi kui möönda, et selline rikkumine teoreetiliselt ilmneb vaidlusalusest tekstist, ei võimalda see *ipso facto* järeldada, et vaidlusaluse teksti avaldamine kujutab endast liidu huvide kahjustamise tegelikku ohtu.
- 76 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja kolmandale argumendile vastu.
- 77 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on liidu ametnikel ja teenistujatel õigus sõnavabadusele, sealhulgas nendes valdkondades, mis on hõlmatud liidu institutsioonide tegevusega. See vabadus hõlmab vabadust suuliselt või kirjalikult väljendada nende töödandjaks oleva institutsiooni arvamusega võrreldes lahknevaid või vähemuse arvamusi (vt kohtuotsus, 6.3.2001, Connolly *vs.* komisjon, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 78 Vastavalt samuti väljakujunenud kohtupraktikale võib sõnavabadusele siiski olla seatud piiranguid, mis on esitatud EIÕK artikli 10 lõikes 2, milles on sätestatud, et kuna selle vabaduse kasutamisega kaasnevad kohustused ja vastutus, võidakse selle kohta seaduses ette näha formaalsusi, tingimusi, piiranguid või karistusi, mis on demokraatlikus ühiskonnas vajalikud (vt kohtuotsus, 13.12.2012, Strack *vs.* komisjon, T-199/11 P, EU:T:2012:691, punkt 137 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 79 Eelkõige on õiguspärane panna ametnikele nende staatuse tõttu selliseid kohustusi, mis sisalduvad personalieeskirjade artiklites 11, 12 ja 17a. Taolised kohustused, mis kindlasti kujutavad endast sõnavabaduse kasutamise piiranguid, on mõeldud selleks, et säilitada usaldussuhe, mis peab valitsema institutsiooni ja tema ametnike vahel, ning nende piirangute põhjendus võib seisneda õiguspärase eesmärgis kaitsta teiste õigusi EIÕK artikli 10 lõike 2 tähenduses (kohtuotsused, 6.3.2001, Connolly *vs.* komisjon, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 44, ja 13.12.2012, Strack *vs.* komisjon, T-199/11 P, EU:T:2012:691, punkt 138).
- 80 Lisaks tuleb märkida, et personalieeskirjade artikli 17a lõikest 2 ilmneb, et ametnik ei tohi ilma ametisse nimetava asutuse loata liidu tööd käsitlevat mis tahes teksti üksi või koos teistega avaldada või avaldamiseks anda. Luba ei anta siiski üksnes juhul, kui kavandatav avaldamine võib „märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huve“.
- 81 Selle kohta on kohtupraktikas täpsustatud, et personalieeskirjade artikli 17a lõikega 2 on kehtestatud loa väljastamise põhimõte, mistõttu avaldamiseks loa andmata jätmine võib toimuda üksnes erandjuhul. Kuna see säte võimaldab institutsioonidel jätta luba avaldamiseks andmata ning näeb ette võimaluse tõsiselt sekkuda sõnavabadusse, mis on üks demokraatliku ühiskonna põhialustest, siis tuleb

seda sätet tõlgendada kitsalt, mistõttu saab loa andmata jätta üksnes siis, kui asjaomane avaldamine võib tekitada märkimisväärse kahju liidu huvidele (vt kohtuotsus, 13.12.2001, komisjon *vs.* Cwik, C-340/00 P, EU:C:2001:701, punktid 17 ja 18 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 82 Selline kord väljendab usaldussuhet, mis peab olema tööandja ja tema teenistujate vahel ning selle korra rakendamist saab hinnata üksnes arvestades konkreetse asja kõiki asjaolusid ja nende mõju avalikus teenistuses töötamisele (kohtuotsus, 6.3.2001, Connolly *vs.* komisjon, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 56).
- 83 Sellest tuleneb, et oma kontrolli teostades peab liidu kohus tegema käesoleva asja kõiki asjaolusid arvestades kindlaks, kas on kinni peetud õiglasest tasakaalust, mis peab valitsema üksikisiku põhiõiguse sõnavabadusele ja institutsiooni õiguspärase huvi vahel tagada, et ametnikud ja teenistujad töötavad nii, et nad järgivad nende tööga seotud kohustusi ja vastutust (kohtuotsus, 6.3.2001, Connolly *vs.* komisjon, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 48).
- 84 Käesolevas asjas tuleb meenutada, nagu eespool punktides 50–60 juba järeldusele jõuti, et ametisse nimetav asutus ei teinud hindamisviga, kui ta asus seisukohale, et vaidlusalused lõigud olid vastuolus lojaalsuskohustusega, mida hageja peab ametnikuna täitma.
- 85 Nagu juba eespool punktides 39–43 toodi esile, ilmneb vaidlusalustest lõikudest nimelt esiteks, et ahistamine nende isikute poolt, kes on Euroopa institutsioonides kõrgemal ametikohal, on laialt levinud nähtus, ning teiseks ei ole neil institutsioonidel tõhusat poliitikat selle tõsise probleemi kõrvaldamiseks.
- 86 Neil asjaoludel, nagu eespool punktides 58–60 esile toodi, on ametniku poolt selliseid löike nagu vaidlusalused lõigud sisaldava teksti avaldamise puhul tegemist asjaomase ametniku lojaalsuskohustuse rikkumisega, kuna avaldamine mõjutab väga negatiivselt nende isikute, kes on liidu institutsioonides kõrgemal ametikohal, ning üldiselt institutsioonide enda ja konkreetset Euroopa välisteenistuse mainet ja väarikust.
- 87 Sellega seoses tuleb meenutada, et personalieeskirjade artikli 17a lõike 1 kohaselt on ametnikul õigus sõnavabadusele lojaalsuspõhimõtet nõuetekohaselt arvesse võttes (vt eespool punkt 54).
- 88 Lisaks kujutab Euroopa institutsioonide kaitse neid tõsiselt ja väga negatiivselt nende mainet mõjutada võivate väidete vastu endast iseenesest üldise huvi eesmärki ning täpsemalt liidu õigustatud huvi.
- 89 Järelikult, kuna vaidlusalused lõigud mõjutavad tõsiselt Euroopa institutsioonide mainet ja väarikust, kahjustab vaidlusaluse teksti avaldamine tõsiselt liidu õigustatud huvisid.
- 90 Igal juhul tuleb märkida, et käesolevas asjas on leitud õiglane tasakaal õiguse sõnavabadusele tagatise ja liidu õigustatud huvide kaitse vahel. Nimelt piirdus otsusega, millega ei antud avaldamiseks luba, tehtud sõnavabaduse piirang kahe lõiguga vaidlusaluse teksti moodustavast kahekümne neljast lõigust, mis jätab hagejale ulatusliku võimaluse esitada parandatud tekst.
- 91 Sellest tuleneb, et ametisse nimetav asutus jõudis õiguspäraselt järeldusele, et selliseid löike nagu vaidlusalused lõigud sisalduva teksti avaldamine võib märkimisväärselt kahjustada liidu õigustatud huvisid personalieeskirjade artikli 17a lõike 2 tähenduses.
- 92 Järelikult tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata, kuna see jääb osaliselt edutuks ja osaliselt on see põhjendamatu.

– *Teine väide, millega vaidlustatakse nõue, mille kohaselt ametnik, kes soovib avaldada artikli, peab omama tõendeid, mis põhjendavad tema avaldusi*

93 Hageja väidab sisuliselt esiteks, et ametisse nimetava asutuse nõue, mille kohaselt ametnik, kes soovib avaldada artikli, peab omama tõendeid, mis põhjendavad tema avaldusi, kujutab endast sõnavabaduse kasutamise piirangut; teiseks, et see piirang ei ole seadusega kehtestatud ning kolmandaks, et kui selline säte oleks olemas, ei oleks nõue proportsionaalne.

94 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja argumentidele vastu.

95 Sellega seoses tuleb kõigepealt rõhutada, et vaidlusalustes lõikudes sisalduvad avaldused, mis puudutavad Euroopa institutsioonides kõrgemal ametikohal olevate isikute poolt ahistamise väidetavat laialt levinud nähtust, ning seda, et selle kõrvaldamiseks ei ole väidetavalt olemas poliitikat, on esitatud ebamääraselt ja üldiselt, ilma et oleks täpselt esitatud ühtegi konkreetset tõendit nende avalduste põhjendamiseks. Seejärel osutada nende avalduste tõsidusele, arvestades seda, et nendega on väidetud, et nende isikute puhul, kes on institutsioonides kõrgemal ametikohal, on olemas väidetavalt üldine ja tõsiselt etteheidetav või isegi õigusvastane käitumine. Lõpuks tuleb märkida, et need avaldused mõjutavad negatiivselt institutsioonide enda mainet ja väarikust ning järelikult kahjustavad märkimisväärselt liidu õigustatud huvisid.

96 Vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei ole antud juhul tegemist nõudega, et ametnik, kes soovib avaldada artikli, peab omama „tõendeid, mis põhjendavad tema avaldusi“. Selle asemel on tegemist nõudega, et avaldused, millega on omistatud tõsiselt etteheidetavat või isegi õigusvastast käitumist määratlemata hulgale nendele isikutele, kes on institutsioonides kõrgemal ametikohal, oleksid põhjendatud ja täpsustatud.

97 Seega tuleb esimese väite teine osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

– *Kolmas väiteosa, millega vaidlustatakse argument, mille kohaselt vaidlusalustes lõikudes on eitatud sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on võidelda ahistamise vastu liidu institutsioonides*

98 Hageja väidab, et ametisse nimetava asutuse esitatud argument, mille kohaselt vaidlusalustes lõikudes on eitatud sellise poliitika olemasolu, mille eesmärk on võidelda ahistamise vastu liidu institutsioonides, ei ole faktiliselt põhjendatud. Ta rõhutab, et vaidlusalune tekst puudutab ahistamise probleemi liidu institutsioonides, mida ta peab väga laialtlevinuks, kuid et ta ei ole kunagi väitnud, et selle probleemiga tegelemiseks ei ole olemas poliitikat. Igal juhul tuleb võimalikku eitust ahistamise vastu võitlemise poliitika kohta pidada üksnes institutsiooni arvamusega võrreldes lahknevaks või vähemuse arvamuseks, ning järelikult ei ole tegemist liidu õigustatud huvide kahjustamise tegeliku ohuga.

99 Euroopa välisteenistus vaidleb hageja argumendile vastu.

100 Sellega seoses piisab, kui märkida, et juba eespool punktides 58 ja 59 toodud põhjustel ei saa vaidlusaluseid lõike pidada pelkadeks institutsiooni arvamusega võrreldes lahknevateks või vähemuse arvamusteks, vaid neid tuleb pidada sellisteks, mis võivad iseenesest kahjustada asjaomaste institutsioonide väarikust.

101 Seega tuleb esimese väite kolmas osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

102 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb jõuda järeldusele, et vastupidi hageja väidetule ei rikkunud ametisse nimetav asutus personalieeskirjade artiklit 17a ja sellest johtuvalt hageja sõnavabadust, kui ta tegi otsuse, millega ei antud avaldamiseks luba.

103 Seega tuleb esimene väide tagasi lükata, kuna osaliselt jääb see edutuks ja osaliselt on see põhjendamatu ning järelkult tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

104 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

105 Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt Euroopa välisteenistuse nõuetele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Carina Skarebylt.

Prek

Schalin

Costeira

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. septembril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad